

december 1982. Daarin was blijkbaar de gedachte voorgelegd om te komen tot concentratie van de Amsterdamse subfaculteiten geologie van UvA en VU tot één vestiging. In een bestuurlijk overleg tussen de beide subfaculteitsbesturen op 18 januari 1983 werd van UvA-zijde bevestigd dat men samenvoeging als wenselijke optie zag indien het naast elkaar voortbestaan van de afzonderlijke geologische afdelingen in Amsterdam wegens overmatige inleverplichtingen niet mogelijk zou zijn. Binnen de subfaculteit aan de UvA ging men er daarbij vanuit dat dit samengevoegde instituut alleen al om logistieke redenen aan de UvA zou moeten zijn verbonden. Samenvoeging aan de VU achtte men qua huisvestingsmogelijkheden en qua inpassing in de bestuursstructuur (VSF) onuitvoerbaar. Zou eventueel de formule van een interuniversitair instituut worden overwogen, dan zou dat in elk geval gehuisvest moeten worden in het bestaande Geologisch Instituut aan de Nieuwe Prinsengracht. Kort tevoren had niettemin de gezaghebbende Amsterdamse hoogleraar Egeler - vele jaren voorzitter van de Wetenschappelijke Raad van het Beleidsorgaan voor de Herstructurering der Aardwetenschappen - in zijn afscheidscollege (Egeler, 1982) eveneens pleitend voor het onder één dak brengen van de geologie in Amsterdam, met zoveel woorden de mogelijkheid opengelaten dat dat dak zich ook bij de VU zou kunnen bevinden. In essentie deelde overigens de VSF het standpunt van de subfaculteit aan de UvA ten aanzien van eventuele samenvoeging, mits deze betrekking zou hebben op zowel de geologie als de fysische geografie. Het VSF bestuur gaf deze optie met zoveel woorden ter overweging aan het CvB, waarbij een uitdrukkelijke voorkeur werd uitgesproken voor situering binnen de VU of (desnoods) in een Interuniversitair Instituut. Gesuggereerd werd om in het geval dat samenvoeging aan de UvA zou worden gerealiseerd de vakgroep Meteorologie van de VSF daarbuiten te houden en bij de subfaculteit Natuurkunde van de VU onder te brengen. Voor de medewerkers van de VSF was het, ondanks de strikte vertrouwelijkheid van het overleg, niet moeilijk te bevroeden dat overgang naar de UvA een denkbare uitkomst van de operatie zou zijn. Ook al riep die gedachte weinig enthousiasme op, van grote weerstand was op voorhand in het algemeen evenmin sprake. Voor het merendeel van het personeel gold dat de primaire zorg uitging naar het behoud van de eigen arbeidsplaats.

Beide betrokken subfaculteiten aan de UvA richtten zich, zo blijkt uit het voorafgaande, bij hun positiebepaling op de afzonderlijke subfaculteiten binnen de VSF, zonder met de realiteit van de VSF als geheel rekening te houden. Van een bewuste verdeel-en-heers strategie lijkt daarbij geen sprake te zijn geweest, maar het maakte eens te meer duidelijk dat er voor het behoud van de essentie van wat er aan de VU tot stand was gebracht, de nauwe samenwerking en gedeeltelijke integratie van